

N:o 7 c.

Ank. till Riksd. kansli den 28 februari 1896, kl. 3 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition, angående förhöjning i vissa fall af de vid statens jernvägstrafik anstälde banvakters löneförmåner.

(2:a U. A.)

Under återopande af bilagdt utdrag af protokollet öfver civilärenden för den 7 februari innevarande år, har Kongl. Maj:t i en samma dag till Riksdagen aflåten proposition (n:o 27) föreslagit Riksdagen medgifva, att af jernvägstrafikmedlen ett belopp af högst 12,000 kronor finge under år 1897, efter jernvägsstyrelsens bepröfvande, användas till förhöjning i vissa fall af de vid statens jernvägstrafik anstälde banvakters löneförmåner utöfver det nu medgifna högsta arfvodesbeloppet med högst 60 kronor för hvarje banvakt, som af förhöjningen komme i åtnjutande.

Under erinran, att Riksdagen för hvart och ett af åren 1893, 1894, 1895 och 1896 beviljat enahanda belopp som det nu föreslagna, att användas till förhöjning i vissa fall af banvakternas löneförmåner, samt att den sålunda medgifna förhöjningen tilldelats banvakter, som under fem år eller längre tid med godt vitsord tjenstgjort och fortfarande tjenstgjorde å bandelar norr och öster om Ljusdal, har departementschefen till återopade statsrådsprotokollet anmält, att jernvägsstyrelsen i skrifvelse till Kongl. Maj:t den 2 december 1895 hemställt om aflåtande af proposition till Riksdagen i fråga om beviljande af enahanda förmån äfven för år 1897.

Vidare har departementschefen meddelat, att den af Kongl. Maj:t den 2 juni 1893 tillsatta komité, som fått i uppdrag, bland annat, att

afgifva förslag till nytt aflöningsreglemente för jernvägsstaten, den 14 november 1895 inkommit med betänkande och förslag i ämnet, deri, bland annat, föreslagits, att maximiaflöningen för banvakt i allmänhet skulle bestämmas till 600 kronor eller 60 kronor utöfver den nu till 540 kronor bestämda högsta kontanta aflöningen för banvakt. Då emellertid jernvägsstyrelsen, som erhållit befallning att i anledning häraf afgifva utlåtande, ännu icke hunnit fullgöra detta uppdrag, syntes förslag till definitivt bestämmande af banvakternas aflöning icke kunna till denna Riksdags afgörande framläggas; och har departementschefen med anledning häraf ansett sig böra förorda, att enahanda provisoriska anordning för förbättrande af vissa banvakters ställning måtte vidtagas äfven för år 1897, som under de senaste åren af Riksdagen medgifvits.

Utskottet, som icke haft något att erinra emot Kongl. Maj:ts förevarande framställning, hemställer alltså,

att af jernvägstrafikmedlen ett belopp af högst 12,000 kronor må under år 1897, efter jernvägsstyrelsens bepröfvande, användas till förhöjning i vissa fall af de vid statens jernvägstrafik anstälde banvakters löneförmåner utöfver det nu medgifna högsta arfvodesbeloppet, med högst 60 kronor för hvarje banvakt, som af förhöjningen kommer i åtnjutande.

Stockholm den 28 februari 1896.

På statsutskottets vägnar:

CHR. LUNDEBERG.
